

Z PRÁTELSKÝCH KRUHŮ.

GOODWILL, W. Va. 1. března. — Ct. red.!

Chci též napravit něčím do milého mi "Pokroku". Nejprve zmiňuji se o počasí. Zde jeden den práh a druhý den jest zase hezký. Krajina jest hornatá, skoro samý kopec a ušlechtlý dale a také se odhad vyváděl mnoho ublí. Práci tu člověk dostane, ale za malý plat. Loňského roku tu bylo ještě nečistější, ale od nového roku to nějak sklaplo. Loňmi měl dělník \$1.30 denněho platu, letos však má jen \$1.25. Též zde dostává dělník plat od kusu. Loňi jsme dostali od káry 64 až 75 centů, ale teď dostáváme pouze 55 až 65 centů. Ano, jen ale kdyby ještě těch pár týdnů, aby si mohl člověk něco vydělat. Ale těch není. Já na příklad, když jdu časné ráno do práce a jsem v dolo až do večera, vydělám při největším \$1.75 a to ještě ve státním strachu, abych nepřehlél o život. Člověk neví věru, kdy na něj nějak ten kámen spadne. Uplynulý týden přišel tu dva lidé o život. Jednoho zabil velký kámen a druhého přejel motor. Tak to je, milý čtenáři, při té době za živobytím. Člověk aby už pracoval ne pro ten výdělek, ale ze vzteku. Proto ale já peče ještě jak tak protloukám tu živobytí na ten slavný výdělek, jelikož nemám děti, ja teprve nedávno ženat. Hůle jest tomu, kdo má takhle 4 neb 5 dětí, ten jest v tom skutečně nazdráv. Známe jich tu mnoho, kteří si vydělají jen tak na to živobytí, tak že na nic jiného nemohou se zmocit. Nyní ještě zde práce pokračují tím, že sem dají stroje na sekání uhlí, tak že jsou na tom dělníci ještě hůle a nevědí, kam by se měli obrátit za lepším živobytím. Já však myslím, že jest asi všude stejně. Češi tu nejsou žádní; bylo tu několik Maďarů, ale když nám srazili na mzdě, tak i ti odtud odcházejí. Jsem tu již více než dva roky, ale Čecha jsem tu dosud nespatřil a také za celou tu dobu ani jediného českého slova s nikým nepromluvil. Proto se mi tu samotnému velice stýská a nebyť milého "Pokroku", v němž dočtu se každodenně nejduležitějších zpráv, byl by ten můj život zde věru k omrzení. Čítal jsem "Pokrok" již asi před pět lety, když jsem byl v New Yorku a proto, přistěhoval se sem, zase jsem si ho objednal. Dojde mne správně každou sobotu. Rád čítám ty zprávy a novinky všelike, nejvíce mne však rozsmějí pp. Šotrab a Macek, když tak jeden druhého občas štipne nějakou tu vtipnou poznámkou. Lituji velice, že já nemám nikoho, s kým bych si mohli dopisovat, neb jsem též všelikých těch špásů milovník. Rád přijmu nějaký ten špás od jiného a rád zase jej každému oplátním. Tím koučím svůj prvý dopis do "Pokroku" a doufám, že mi bude možná dopisovat pravidelně alespoň jednou měsíčně. S vřelým pozdravem všem čtenářům tohoto listu i personálu "Pokroku" zůstávám v úctě

Tony V. Brown.

HUTCHINSON, Minn. 28. února. — Ct. red.!

Miladové, Wis. 28. února. — Ct. red.!

SARONA, Wis. 29. února. — Ct. red.!

roky, co jsem napsal poslední dopis do "Pokroku" a proto chápu se práh, bych vám zase dal o sobě a o zdejším krajině něco vědět. Měnující rok byl dobyt chloustivý, ale přece uvedlo se tu vše až na kornu, jež nebyla moc extra. Žádný z nás farmerů v okolí Sarona usazených nemá dosud mnoho půdy vedláno, ale přemíci ovay a jetmeny byly ucházeli, selensina byla znamenitá a lesního ovoce hojnost. Sena, jele a timothy bylo též dost, ale zde si nadělá každý sena jen tolik, kolik potřebuje pro svou spotřebu. Ale jak to kouká, letošní zima nás dobrat zbláme, ježto někdeji budeme s krmivem skrátka. Také brambory byly dost ucházeli, alekoliv jsme mysleli, že jich mnoho nebude, neboť po lůž přišly deště a pole nasákla, jak se patří, a proto jsme se obávali, že nám brambory sňijou. Než dopadlo to ještě dosti dobře, neb jich sklídili každý dost nejen pro svou spotřebu, ale ještě jich též něco odprodal. Co se týče letošních zim, jest opravdu velmi tuhá. Sněhu jest tolik, že dobytek nemůže z jemi a proto musí být stále krměn z hotového. Co se týče mrazů, těch bylo také dost a takých, div že člověku nos nezmrzá. Taková krutá zima, co zde bydlím, ještě nebyla, ale peče tu doposud nikdo nezmrzl a lidé dne dne dělají dříví a kládý a vozí je do města. Někdý si ovšem posteskne: "Kdyby už ten sníh byl raději prýš", ale jiný opět si přeje: "Jen ať leží ještě jeden měsíc, abychom mohli vozit dříví, poněvadž se to na saních dobře jezdí!" Dříví jest tu dost a platí javorové \$4.50 kart, dubové \$3.00 kart a lípové a jilmové též \$3.00 kart; toto se prodává na duhoviny. Od děláni javorového dříví platí se od \$1.25. Každý člověk, který chce dělat, má zde práce dost. V lese není tak zima a proto může každý pohodlně pracovat. Už jsem tak kolikrát přemýšlel o tom, jak mý sty musí dříví kupovat a my že ho tadý máme až nazbyt. Zdejší krajina jest dobrá a člověk zde může se domoci dobré budoucnosti, obzvláště ale ten, který má syry k práci. Ten si vzdělá pole a sklídí živobytí na zimu a v zimě zase kládý za dříví, totiž ten, kdo má les na svém pozemku a práce se nebojí. Člověk musí mít stále na paměti, že dělat musí všude a každý zajisté rád dělá, když vidí, že má za svou práci nějakou odměnu. Co jsem zde, nevidím jsem kornu padat, ani tu nebylo blízko zarzu v zimní době. Když z jara sejde sníh, jsou pastviny zelené a dobytek má pastvu ihned.

Také se musím zmínit, že bratři Svobodové vykouplili hostinec v Sarona a že z jara budou stavět hotel. Tak to budeme mít v Sarona pohodlně. Člověk se tam nají a napije. A jak jest to příměné, když tak vejde do hostince a uslyší český hovor. Ano i opitku si bude moci koupit. Bude to věru velice příhodné pro naše krajany, kteří sem zavítají, neboť se budou moci ládně najísti, napítí i vyspatí. Tak tedy do naší české osady přibylu opět o dva krajany více. Nyní jest nás zde Čechů dvacet; z těchto jest zde již šestnáct usazených a ti ostatní přijdou sem z jara. Co se týče pozemků, ty se tu nyní prodávají od \$8.00 do \$14.00 akř, totiž die polohy a ceny lesa. Píli bych si, aby krajané, kteříž hledají domov a již prošli Californii a Missourii a nelíbilo se jim tam, přijeli sem a zde se usadili. Vřelý pozdrav redakci a čtenářům t. l.

MILLADORE, Wis. 28. února. — Ct. red.!

FARWELL, Neb. 22. února. — Ct. red.!

ji několika nevinými slovy těmi roztáhl. Sed jsem se ke kamennému trochu ohléd a věřte mi, že jsem k hromu ani nečuchl. Ale stará, celá rozsvětlena, spustila ihned na plně stavidlo: "Vari, Čmouchálku! Ty by's se neustále jen považoval kolem kamen, o jiného ty nedbáš. Já raději někým do svého jdi na vandr, na zkušenou, bestobu jsi ještě nikdy nebyl. Alespoň se ve světě mezi cizími lidmi drobet vyzpěješ!" Taková krutá zima a stará takřka vyhánila mne z domu! Rozehlé jsem se zase já a svatosvatě jsem si umínil, že se každý týden pájdu někým podívát. A hned také jsem se nebral a hajdy rovnou do Carlton, Wis. Zastavil jsem se nejprve u p. Peitka, kterýž právě psal něco jakýs dopis a nepozoroval můj příchod. Stanul jsem těde za ním a přečetl, jsem si co psal. Stěhoval si do svých souvěrců, že nechtěl brát noviny, jakýchž je zástupcem, neboť když je někomu nabídnou, dostane od něho za odpočív, že již odnář dva neb tři časopisy, v nichž se více dočte a také o tom, co do časopisů jim nabízeného přijíti nesmí. Než dále jsem nedočetl, neboť přišlo na mě kašlání a písař, položiv ruku na dopis, rychle se obrátil. Zdá se, že bytí jaksi zaražen, ale hned se vzpamatoval a již mne srdečně vítal: "Haló, Čmouchálku! Kde pak jsi se tu vzal? Posad se starý přifli!" A zavola svou drahou polovici, ptkázal jí, aby ruče přinesla nějakou dobrnou svačinu, že prý jsem zajisté velmi hladov. A měl pravdu. Když jsem se řádně napásl, poděkoval jsem jim za pohostění a rozloučiv se s nimi, pospíchal jsem rovnou do Nebraska, abych zastihl druhého dne pana Šotrabu a oběda. Hrozně znaven dorazil jsem k němu právě v okamžiku, když p. Šotrab chystal se jít k obědě. Povídal mne: "Páne Šotrabu, dejte mi sklenici piva, než odejdete k obědě." Doufal jsem, že se dovíplí a vezme mne sebou. Než žovtl jsem se. Šotrab měl ochotně poskytnout a odešel se saloun, jako by mne tam ani nebylo. Tu jsem si bolestně vzdychl a pomyslil jsem si: "Milý chlapičku, přál bych ti srdečně, kdyby tě tak tvoje stará též poslala na vandr a tak zabloudil náhodou ke mně, já bych ti to věru nedaroval, starý lakomče!" Když se za hodnou chvíli vrátil (měl snad k obědu ryby, jež chtěl dříve poslati misněmu Mackovi do Touhy, ale pak mu jich bylo líto a proto je snědly raději sám), stěžoval si, že je nějak nastuzen. Tu jsem na jeho zatvzlost ke mně hleděl zapomenouti, neboť vím, že člověk, když je notně nastuzen a má nehoráznou rýmu, že nic necítí a proto také pan Šotrab neucítí, že jsem Čmouchálek. Jsem však již, jak přijdu na druhý týden k panu Mackovi, že mne ucítí již z Aleka. Na, uvidíme! Vyrazil ještě asi dvě, práskl jsem do bot, neboť jsem chtěl být v neděli doma u své staré. Na shledanou! Čmouchálek.

ROCK ISLAND, Ill. 4. března. — Ct. red.!

Průt si to nezafidíte tak, aby ste mohli strávit zimu v krajině slunečného jasu a květín? Vydání se zimním pobytém ve Floridě spojně jest tak nepatrné u porovnání s prospěchem, jakého dočlíte, že netřeba vám vydati v šanc své zdraví v chladné, nepřijemné zimě na severu. Nedomovíte se, že největší pohodlí nalézáte lze toliko v dráhých hotelích. Ve skutečnosti jest ve Floridě na sta hotelů, v nichž pohodlí právě třídý dostane se vám za \$8.00 týdně a výše. Chystáte-li se na cestu, mějte na zřeteli, že dráha "Dixie Flyer" skýtá vám rozkošnější cestu ze St. Louis do Jacksonville, Fla., nežli kterákoli jiná veskrzná dráha ze západu. Žádné předsedání mezi St. Louis a Jacksonville, Fla., dráha "Dixie Flyer" projíždí i takovými místy jako Nashville, Chattanooga, Lookout Mountains, Chickamauga Park, Atlanta a Macon. Vyjedete-li ze St. Louis večerním vlakem Illinois Central dráhy, přibude do Jacksonville druhého dne ráno, v čas, abyste učinili přímé spojení na Union nádraží v Jacksonville, Fla., se všemi pobocními liniemi. Zvláštní okružní lhatky turistické pro zimní jízdu, dovolující zastávky v obou směrech, jsou nyní na prodej, platné k návratu až do 1. června 1904 včetně. Dopřítě si o krásnou ilustrovanou knížku a podrobné informace ohledně cen, zapaření v hotelích, rozvrhu jízdy atd. W. H. BRILL, Dist. Pass. Agt., Ill. Central R. R. 19 Omaha, Neb.

Předplaťte na Pokrok pouze \$1.00 ročně.

Nyní se musím zmínit též o Montaně. Dne 17. srpna minulého roku jsme vyjeli já, Josef Novák a Frant. Nesbo do té zastihbe země. Zároveň a předem podotýkám, že nechci nic líbat a soi přebháni. Okolo Lewistownu, kde prý, jak pan Pulce psal, jest učiněný řáj, ráje toho jsem neviděl. Pomezí k zabrán jest tam dost, ale člověk musí mít oči dobře otevřeny, když je zabírá, aby si vybral místo, kde je dobrý řivý potok, aby měl po celý rok a do statek vody. Pomezí tam jsou rozdílné; okolo potoků jsou úrodné, totiž tam, kde se mohou zavodňovat. Alifala se tam náramně dobře daří a sekají ji někde až třikrát, když tomu počasí dovoluje. Viděl jsem tam u p. Chána plešnici, která nebyla zavodňována a právě jí seka. Odhadovali jsme, že vydá 45 b. po akru. Byli jsme též u p. Frant. Straufu, kterýž měl asi pod 120 akřů na vřitém popozemku pšenice, ova a ječmene. Bylo vše zaseto jen do nepřerádného "brechu" háčkovým strojem. Ježto ale nebyl "brech" rovný, proto zůstalo mnoho semena na vrchu nevězešlého. Plešnice jež vzešla, byla pěkná, jen že byla čichá. Oves byl dosti dobrý, jak byl zaseto, ječmen ale, jak myslím, to asi odstoual, ten byl ještě zelený, když přišel mraz. Některf se odkazují na to, že se tam prý seje moc do nepřerádných strnišť, kdyby prý se však selo do pčora ných, že by pozemky daly jednou takovou úrodu. Neznám právě tamní poměry, ale myslím, že jim tam počasí nedovoluje, aby se mohli jak náležitě připravit k jarní setbě. Dne 2. zář. když jsem opouštěli Montanu, některf seka ještě obilí, myslím ale, že museli mít beranici přitaženo notně na ubí a dobrý medvědí kožich a pár dobrých rukavic, neb když jsme jeli poštou na dráhu, měli již kožichy všichni a my se klepali zimou, po nevdě jsme na nic podobného nebyli připraveni. Byli jsme však v uzavřeném voze a tak to ještě ušlo. Byli jsme tam též na návštěvě u pana Chána a p. Frant. Straufu. Oba tam mají zabranou hromadu pozemků. Pan Chán zůstává blíž Lewistownu, asi jednu milu od něho, pan Strauf asi pět. Obom se tam dosti dobře líbilo a též dají každému jak se patří dobrnou radu, kdo se na ně obrátí. S panem Pulcem, pozemkovým jednatelem, jsme si také po dva dny vyjeli. Provezl nás tamní krajinou a jak náležitě ucítí. Žádného nás neucítí do žádné koupě, jen nám vše dopodrobna vykládal a my jsme rozložovali sami. Vzdává me tudíž díky jak p. Pulcovi, tak psau Chánovi a p. Straufovi za jich pohostění. S úctou John Horký.

Velmi obecné

Náhle změny teploty přivodí mnohé choroby

Krcni a plicní,

jako kašel, nastuzení, záneť průduček, chřipka a zádech, proti kterýmto chorobám není nic lepšího než.....

Dr. August Koenig's

Hamburger Brustthee.

při tom nesmíme zapomenouti na svůj původ. A jsem přesvědčen, že způsobem tím domážeme se čelnějšího postavení v naší nové vlasti. Doufám, že některý sou druh můj v povolání počtí též list tento svými náhledy o naší dělní cki existenci a zprávami z našich kruhu. S přáním tím uzavřám krátký tento dopis a zdravím srdečně redakci a čtenáře t. l. Váš Anton V. Knoll.

Storz Brewing Co. OMAHA, NEB.,

vyrobí vřelý léžák z pravého českého chmele, nejlepšího ječmenevého sladu a vřelého vody z vlastního artězácké studně.

"Blue Ribbon"

Zima ve Floridě.

Velmi obecné

Náhle změny teploty přivodí mnohé choroby

Krcni a plicní,

jako kašel, nastuzení, záneť průduček, chřipka a zádech, proti kterýmto chorobám není nic lepšího než.....

Dr. August Koenig's

Hamburger Brustthee.

při tom nesmíme zapomenouti na svůj původ. A jsem přesvědčen, že způsobem tím domážeme se čelnějšího postavení v naší nové vlasti. Doufám, že některý sou druh můj v povolání počtí též list tento svými náhledy o naší dělní cki existenci a zprávami z našich kruhu. S přáním tím uzavřám krátký tento dopis a zdravím srdečně redakci a čtenáře t. l. Váš Anton V. Knoll.

Storz Brewing Co. OMAHA, NEB.,

vyrobí vřelý léžák z pravého českého chmele, nejlepšího ječmenevého sladu a vřelého vody z vlastního artězácké studně.

"Blue Ribbon"

Zima ve Floridě.

NORTH-WESTERN DRÁHA

zkrácení času, zlepená obsluha 2. Histopadu.

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Mimoriadne železniční ceny.

Uložení peněz v jižních pozemcích.

DŮLEŽITÁ ZMĚNA NORTH-WESTERN DRÁHA

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD z Baltimore do Bremen

II. kajuta z Baltimore do Bremen od \$42.50 nahoru.

Železniční pozemky na prodej.

Unioy Hostinec

Frank Semerád

ADRESÁŘ SPGLKU

Hlavní jednosta v St. Paul, Minn.

Č. I. v Montgomeru, Minn.

Č. II. Mladobech v Le Sueur Center

Č. III. v St. Paul, Minn.

Č. IV. v Nové Praze, Minn.

Č. V. v Nové Praze, Minn.

Č. VI. v Hayward, Minnesota.

Č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.

Č. IX. v Pine City, Minnesota.

Č. X. v Cheesolovan, v Oliviu, Minn.

Č. XI. v So. Omaha, Neb.

Č. XII. Chrudim v Racine, Wis

Č. XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XIV. v Tuscolbia, Wis.

Č. XV. v Hopkins, Minn.

Č. XVI. v Omaha, Neb.

Č. XVII. Bratři Severu, v Drywood, Wis.

Č. XVIII. v Tuscolbia, Wis.

Č. XIX. v Hopkins, Minn.

Č. XX. v Omaha, Neb.

Č. XXI. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XXII. v Tuscolbia, Wis.

Č. XXIII. v Hopkins, Minn.

Č. XXIV. v Omaha, Neb.

Č. XXV. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XXVI. v Tuscolbia, Wis.

Č. XXVII. v Hopkins, Minn.

Č. XXVIII. v Omaha, Neb.

Č. XXIX. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XXX. v Tuscolbia, Wis.

Č. XXXI. v Hopkins, Minn.

Č. XXXII. v Omaha, Neb.

Č. XXXIII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XXXIV. v Tuscolbia, Wis.

Č. XXXV. v Hopkins, Minn.

Č. XXXVI. v Omaha, Neb.

Č. XXXVII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XXXVIII. v Tuscolbia, Wis.

Č. XXXIX. v Hopkins, Minn.

Č. XL. v Omaha, Neb.

Č. XLI. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XLII. v Tuscolbia, Wis.

Č. XLIII. v Hopkins, Minn.

Č. XLIV. v Omaha, Neb.

Č. XLV. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. XLVI. v Tuscolbia, Wis.

Č. XLVII. v Hopkins, Minn.

Č. XLVIII. v Omaha, Neb.

Č. XLIX. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. L. v Tuscolbia, Wis.

Č. LI. v Hopkins, Minn.

Č. LII. v Omaha, Neb.

Č. LIII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LIV. v Tuscolbia, Wis.

Č. LV. v Hopkins, Minn.

Č. LVI. v Omaha, Neb.

Č. LVII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LVIII. v Tuscolbia, Wis.

Č. LIX. v Hopkins, Minn.

Č. LX. v Omaha, Neb.

Č. LXI. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXII. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXIII. v Hopkins, Minn.

Č. LXIV. v Omaha, Neb.

Č. LXV. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXVI. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXVII. v Hopkins, Minn.

Č. LXVIII. v Omaha, Neb.

Č. LXIX. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXX. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXI. v Hopkins, Minn.

Č. LXXII. v Omaha, Neb.

Č. LXXIII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXIV. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXV. v Hopkins, Minn.

Č. LXXVI. v Omaha, Neb.

Č. LXXVII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXVIII. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXIX. v Hopkins, Minn.

Č. LXXX. v Omaha, Neb.

Č. LXXXI. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXII. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXIII. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXIV. v Omaha, Neb.

Č. LXXXV. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXVI. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXVII. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXVIII. v Omaha, Neb.

Č. LXXXIX. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXX. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXXI. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXXII. v Omaha, Neb.

Č. LXXXXIII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXXIV. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXXV. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXXVI. v Omaha, Neb.

Č. LXXXXVII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXXVIII. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXXIX. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXXX. v Omaha, Neb.

Č. LXXXXXI. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXXXII. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXXXIII. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXXXIV. v Omaha, Neb.

Č. LXXXXXV. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXXXVI. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXXXVII. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXXXVIII. v Omaha, Neb.

Č. LXXXXXIX. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXXXX. v Tuscolbia, Wis.

Č. LXXXXXXI. v Hopkins, Minn.

Č. LXXXXXXII. v Omaha, Neb.

Č. LXXXXXXIII. v Seaforth Redwood Co., Minn.

Č. LXXXXXXIV. v Tuscolbia, Wis.